

Lucia Sasková sa predstavila svojim obdivovateľkám

Slovenská spisovateľka Lucia Sasková počas týždňa slovenských knižníc predstavila svoju tvorbu čitateľom v Podtatranskej knižnici v Poprade. Besedujúci boli prvým publikom, ktoré sa dozvedelo viac o čoskoro vydannej knihe, pokračovaní bestselleru Zlatokopka.

Na besede sa stretli čitatelia mladej autorky a predovšetkým milovníčky literatúry pre ženy. Prišli spoznať mladú úspešnú autorku, ako aj jej doterajšiu tvorbu a literárne plány v budúcnosti.

Lucia Sasková začala vydávať ženské romány pred tromi rokmi a rok po roku napísala celkom tri, ktoré žnú úspech.

Boli sme teda zvedaví na samotnú autorku a celý jej spisovateľský príbeh. Lucia teda najskôr priblížila návštevníkom cestu, aká ju zaviedla až ku knižnému vydávaniu: *„Predovšetkým som veľa čítala, pravidelne som sa zúčastňovala recitačných a literárnych súťaží so svojimi básňami, poviedkami, literárnymi textami. Bola som veľmi aktívna, ale paradoxne v slovenčine som neexcelovala. A od základnej školy som si zakladala pisateľské zápisníky.“*

Lucia písala aj texty piesní pre svoju dievčenskú punkovú kapelu, ktorej sa venovala v čase dospievania. Dnes píše romány pre ženy popri práci.

Plynule sme sa dostali k okolnostiam tvorby debutu Neznámych nemiluj, a teda ako ho autorka písala potajomky a striedavo po mesiaci, pol roku a podobne. *„Keď som v práci nemala čo na robote, tak som písala a potom text nechala odležať. Po napísaní Neznámych nemiluj som bola ticho, pretože som si nebola ňou istá a chcela som sa vyhnúť pochvalným recenziám od rodiny a kamarátov“*, približuje autorka románov o svojom začiatku na besede v knižnici. Nakoniec sa rozhodla že rukopis pošle trom vydavateľstvám a po niekoľkých mesiacoch jej prišla kladná odpoveď z vydavateľstva Slovenský spisovateľ.

Inšpiráciu a témy kníh spisovateľka nevyhľadáva, ale prichádzajú k nej z bežného života, ktorý sa deje okolo nej, konkrétne z prostredia Nitry a Bratislavy: *„Stretávam sa s mnohými ľuďmi, veľa ľudí poznám a pracujem s nimi. Zlatokopka vznikla predovšetkým z pozorovaní ľudí. V Nebezpečnej sa venujem psychickým problémom, prečo ľudia neriešia problémy, keď by mohli byť spokojnejší a téma znásilnenia je zase vo svete veľmi aktuálna. Snažím sa písať veci, ktoré nie sú časté, alebo o ktorých som ja ešte nečítala. Napríklad v Nebezpečnej ma zaujímala téma psychologických problémov, ktorá ma úplne vtiahla. Pri písaní mi pomáhal a radil psychológ.“*

Ohlasy na bestseller Zlatokopka boli akiste najväčšie a naše odhady potvrdila aj pozvaná autorka: *„Zlatokopka bola zrejme najobľúbenejšia. Veľa ľudí povedalo, že až Nebezpečná sa im páčila, ale Zlatokopka bola aj u mojich známych, širšom okruhu a rodiny najobľúbenejšia. Čakala som, že tému zlatokopky čitatelia neprijmú ľahko, vnímala som ju ako riziko. Je však úspešná a ja mám z toho veľkú radosť.“*

Luciine knihy sú z polovice autobiografické, či už sa týkajú jej osobnosti alebo zážitkov. Besedujúcim odhaľovala, že v Zlatokopke bolo najviac reálnych postáv, ktoré sa v knihe aj našli, ale zároveň sa v nej videli aj takí, ktorí tam neboli. Ľudia, ktorých stretáva sú niečím iní a vždy ju inšpirujú svojím konaním, spôsobom života alebo vyjadrovaním sa. V Zlatokopke napríklad bohémym vyčítaním.

Pri písaní Nebezpečnej, tretej knihy Lucie Saskovej, ju inšpirovalo dievča so psychickými problémami, ktoré navštevovalo psychológa. Sedenia a cvičenia jej pomáhali, menila sa z týždňa na týždeň. Autorka k románu vysvetľovala, že veľa ľudí sa hanbí ísť ku psychológovi:

„Boja sa, čo na to povedia susedia, spolužiaci. V dnešnej dobe by sme však psychické problémy nemali považovať za vadu, je to jednoducho choroba, zdravotný problém. A myslím si, že veľa ľudí by sa pozeralo na svet, na život krajšie, čím by sa predišlo aj depesiám. Ľudia sú koľkokrát usmievaví a milí, prídu domov a sú na tom psychicky veľmi zle. Knihou som chcela poukázať aj na to, že všetko sa dá, len treba chcieť. Myslím si, že bolo treba rypnúť do tejto témy.“

Lucia Sasková prináša aj v tomto románe iný pohľad na vec, problematiku. Do detailov opísala prostredie psychiatrickej kliniky na Slovensku a vykreslila všetko od zariadenia, cez režim aký vedú. Hlavná predstaviteľka dostala niekoľko šancí na nový začiatok, autorka dokonca priznáva, že mnohým čitateľom vadila, priam ich až rozčuľovala: *„Možno aj práve preto bola kniha pútavá. Čitatelia chceli vedieť, čo sa nakoniec s hlavnou postavou stane.“* Autorka hrdinke dáva v knihe neustále šance, viac akoby bežný človek v živote dostal.

Od tvorby sme sa s autorku v rozprávaní dostali trocha aj k zaujímavostiam a jej osobnému životu. Prezradila napríklad, že pseudonym nebol pôvodne zámerný, ale má svoje výhody: *„Vyhovuje mi, že nevedia všetci, o tom že píšem. Cítim sa byť akoby niekým iným, keď píšem pod pseudonymom. Psychicky ma to možno aj ovplyvňuje, ale nie je v tom konkrétny zámer, že by som potrebovala byť napríklad utajená.“*

Autorka ženských románov pracuje na rukopise asi zhruba pol roka. Počas písania je celý čas ponorená do deja, kedy žije postavami viac než je zdravé, ako sama pred besedujúcimi priznala: *„Pristihujem sa pri fantazírovaní, keď niekde idem a niečo vidím. Predstavujem si ako by zareagovala napríklad hlavná hrdinka. Od pozerania filmu, po fungovanie v domácnosti, spoločenskom živote, sa všade pristihnem, že rozmýšľam nad tým, čo by urobila zlatokopka alebo nebezpečná.“*

Po celom dome za sebou zanechávam popísané lepiace papieriky s poznámkami. V aute mám napríklad vždy aspoň dva písacie bloky, kde si chytro niečo napíšem, pretože takéto momenty viem rýchlo zabudnúť.“

Slovenská spisovateľka Lucia Sasková sa momentálne venuje iba písaniu. Zatiaľ si však nevie predstaviť, že by tvorila na plný úväzok. Obáva sa, že počet možných vydaných kníh by zišiel na úkor kvality. Obdivovateľom ozrejmla taktiež prečo je medzi Zlatokopkami 1 a 2 román Nebezpečná: *„Po prvej Zlatokopke som si potrebovala od nej oddýchnuť, a tak som sa radšej pustila najskôr do Nebezpečnej. Pokračovanie Zlatokopky som však už vtedy mala premyslené.“*

Písanie jej zatiaľ ide, štvrtá kniha je na ceste na knižný pult a už začína pracovať na piatej. Viac ale prezradila ako prvým čitateľom v Podtatranskej knižnici v Poprade o pokračovaní románu pod názvom Zlatokopka 2 Náhody neexistujú.

Zlatokopka 2 bude mať po havárii stratu pamäti. *„Príbeh je o tom, či sa vrátila k predchádzajúcemu bohémскому spôsobu života alebo sa vrátila medzi bežných ľudí a bude fungovať ako väčšina, ktorá ráno vstane a ide namiesto solária do práce“*, opatrne odhalila Lucia námet novej knihy.

Besedu s mladou slovenskou autorkou sme v spoločenskej miestnosti knižnice ukončili zvedavými otázkami k tráveniu jej voľného času a veciam, ktoré ju naplňajú mimo písania. Lucia miluje psov a naplňa ju, keď im môže pomáhať aj v útulku. Najväčšiu radosť má z vydarenej adopcie psíkov. Zvierací priatelia človeka jej odovzdávajú veľa pozitívnej energie: *„Psy mne dávajú viac ako ja im.“* Doma chová dvoch psíkov malého kríženca čivavy a bordodogu, s ktorými rada chodíeva na prechádzky do prírody. Taktiež obľubuje horskú turistiku v Tatrách a Slovenskom raji.

Lucia Sasková je umelecké meno mladej autorky, ktorej tvorbu vydáva vydavateľstvo Slovenský spisovateľ. V roku 2012 debutovala skutočným príbehom o znásilnení mladej ženy, za ktorý získala tretie miesto v kategórii debut roka v Knižnej revue. Druhý román Zlatokopka zožal obrovský úspech, v kníhkupectve Martinus sa za rok 2013 stal siedmou najpredávanejšou knihou zo všetkých. Úspešne pokračovala románom Nebezpečná a v týchto dňoch jej vychádza ďalšia kniha pod názvom Zlatokopka 2 Náhody neexistujú.

Adriana Hricková

